

Határtalanul! program – Szakmai beszámoló

Bencés Apátság Illyés Gyula Általános és Alapfokú Művészeti Iskolája

Tihany

Erdélyi körutazás az egykori Szászföldön és Székelyföldön

2024. május 6-10.

Pályázati azonosító: HAT-KP-1-2023/1-001797

2023. májusában a Miniszterelnökség Nemzetpolitikáért Felelős Államtitkársága megbízásából a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt, mint támogató, pályázatot hirdetett a Határtalanul! program keretében a külföldi magyarsággal kapcsolatos ismeretek bővülésének elősegítésére. A program keretében magyarországi iskolák tanulói az állam támogatásával osztálykiránduláson vesznek részt a szomszédos országok magyar lakta területein, így személyes tapasztalásokat szereznek a külföldi magyarság kultúrájáról, múltjáról, életéről. A Határtalanul Program célja az anyaországban, illetve külföldön élő magyarság kapcsolatának építése személyes találkozások kialakítása által. A program keretében magyarországi iskolák tanulói az állam támogatásával osztálykiránduláson vesznek részt a szomszédos országok magyar lakta területein, így személyes tapasztalásokat szerezhetnek a külföldi magyarságról.

A tanulmányi kirándulás során a diákok megismerkedhettek Erdély földrajzi adottságaival, kulturális-vallási-néprajzi hagyományaival, ellátogattak magyar történelmünk jelentős helyszíneire, közös programban lehetett részük külföldi általános iskolás magyar diákokkal. Fontos cél volt, hogy kialakuljon bennük a közösséghez tartozás, a nemzeti öntudat és hazaszeretet érzése.

Utunkon iskolánkból 26 diák, 2 pedagógus és 1 szülő vett részt.

Az előkészítő szakaszban szülői értekezletet tartottunk (a két pedagógus és az SZM tagunk, aki velünk jött és a pályázat lebonyolításának oroszlanrészét is vállalta). Ismertettük a pályázatot, és elmondtuk az összes fontos információt, valamint válaszoltunk a szülők által feltett kérdésekre. A diákokkal osztályfőnöki órán beszélgettünk az előttünk álló útról és feladatokról. Kijelöltük azokat a diákokat, akik elkészítették a bemutatkozáshoz a ppt file-t és elő is adták, a koszorúzásban részt vevőket és az ajándékokat átadókat.

1. nap

Reggel 5.45-től gyülekeztünk a tihanyi akasztódombi parkolóban, hogy el tudjunk indulni 6 órakor. Az érvényes személyi igazolvány bemutatása után mindenki elfoglalta a helyét a buszban, előkerültek a kispárnák, takarók. Székesfehérváron tartottunk egy rövid pihenőt, ahol az a buszvezető foglalta el helyét a volán mögött, aki mindvégig vitt minket a helyszínekre, majd haza. A határon könnyen, gyorsan átjutottunk, majd hamar le is szálltunk első helyszínünkön, Aradon, az aradi vértanúk emlékhelyénél. Itt két diák elhelyezte koszorúnkat, majd közösen elénekeltük a Szózatot.

Ezután Déva felé vettük az irányt. Itt csatlakozott hozzánk az idegenvezetőnk, akivel első közös állomásunk Déva vára volt. Meredek hegyoldalon vezetett fel az ösvény, de a várban sem pihenhattunk, mert a hatalmas várudvarban hosszú gyilokjárókon és hosszú, meredek lépcsőkön erősítettük tovább lábizmainkat. Fáradtan, de annál nagyobb kíváncsisággal vártuk a találkozást a Bőjte Csaba atya által alapított Szent Ferenc Alapítvány gyerekeivel. Egy ott élő 18 éves lány fogadott minket mesélt nekünk az életükről, mindennapjaikról. Miután átadtuk adományainkat, elkészöntünk és elindultunk az első szálláshelyünk felé, Csernakeresztúrra, ahol mindkét szálláshelyen kedves nénik fogadtak minket finom, meleg vacsorával és vendégszeretettel. Este 10 órát beszélgettünk meg takarodóként. Bőséges reggelit kaptunk, illetve hideg élelmet ebédre, amit út közben fogyasztottunk el. Miután átadtuk ajándékainkat, jó érzésekkel köszöntünk el szállásadóinktól és indultunk neki a további programoknak.

2. nap

Első állomásunk Vajdahunyad vára volt. A várat a XIV. és XV. század között építették. Roppant méretei és jó állapota jól látszik a fényképen is. Várnézés után kaptunk egy kis szabadidőt, így a közelben lévő árusok portékái között kedvünkre válogathattunk. Ezután tovább mentünk keletnek, míg eljutottunk Nagyszebenbe. Megcsodáltuk a város sok, szép épületét, kaptunk 45 perc szabadfoglalkozást, kötetlen városnézési időt is. Nem messze Nagyszebentől található egy pici falu, Kerc, ahol egy régi cisztercita templom plébánosa fogadott minket. Megható volt otthonunktól távol is, az ottani templom falai közt közösen elénekelni a Szent Benedek himnuszt. Következő szállásunkon, Alsócsernátonon töltöttük a következő 2 éjszakát.

Vajdahunyad vára

Nagyszeben

Kerc

3. nap

Alsócsernáton ad otthont Haszman Pál, helyi magyar lakos, idős bácsi családi gyűjteményének. Skanzenje egyedülálló, számtalan régi eszközt, szerszámot, több épületet és székelykaput őriz. Volt szerencsénk személyesen beszélgetni Pali bácsival és a lányával is. Nehéz volt elkészönni, de még hosszú út állt előttünk ezen a napon is. Az egyes helyszínek, városok közit úton néhányan bóbiskoltak, de a többség kíváncsian hallgatta idegenvezetőnk történelmi kiselőadását és a helyi érdekességek bemutatását egy-egy városról, épületről és történelmi személyről. Törösvár kastélya a Drakulaként elhíresült Vlad gróf nevével fonódik össze, jóllehet legfeljebb elvonult csapatával az említett vár alatt. Minden esetre Hollywood jó üzleti lehetőséget teremtett a mai napig az ott élőknek: számtalan szuvenír vásárlására és kiállítás, program megtekintésére van lehetőség a kastélyban és környékén. Brassóban meglehetősen sokat gyalogoltunk a továbbra is szakadó esőben. Némi pihenés volt betérni a híres „Fekete templomba”, ahol a világon egyedülálló török szőnyeggyűjteményt csodálhattunk meg. A templom nevéhez személyes sorsok is kötődnek, pl. egy minden lében kanál kisfiú szobra néz le ránk a tetőről. A kisfiút állítólag lelökték a templom építésekor annak tetejéről. A szeles, esős időjárás megghiúsította a tervünkben szereplő libegőzést, amit ilyen körülmények között nem is bántunk. Szállásunkra menet Sepsikőrőspatakon egy családi tehenészetbe tekinthettünk be, ahol minden teljesen automatizáltan működött. Lehetőségünk volt megsimogatni néhány bocit és tehenet is. Újabb élményekkel gazdagon ültünk le a vacsoraasztalhoz. Ezen az estén mindenki hamar nyugovóra tért.

4. nap

Utolsó előtti napunkon már jól összeszokott a csapat: jókat beszélgettünk, nevetgélünk a buszvezetőnkkel és az idegenvezetőnkkel is. A gyerekek bátran kérdeztek és feleltek. A reggeli elfogyasztása és a már szokásos hidegágy elrakása után Kézdivásárhelyen álltunk meg először, ahol megkoszorúztuk Gábor Áron szobrát, majd a közös városnézést követően önálló szabadidő eltöltésére is kaptunk lehetőséget. Ezen a napon már alig szemergett az eső, de elég hideg volt, így a csapat nagy része betért egy kellemes cukrászdába. Újra a buszban ülve, nem csak a kellemes benti hőmérséklet, hanem idegenvezetőnk személyes családi történelmi élményeinek

elmesélése is megmelengette a szívünket. Külön ajándék volt a sorstól, hogy végül nem csupán hallhattunk a medvékről – szintén az idegenvezetőnk jóvoltából –, hanem az erdei serpentin kanyarogva egy medvebocot és az anyukáját láttuk éppen becsammogni az erdőbe az út széléről! Kellően jó hangulatban vágunk neki az erdőnek, ami a Szent Anna tóhoz vezetett. E tó a Csomád-hegység kialudt vulkánjának egyik kráterében keletkezett. Nem csak geológiai történetét, hanem keletkezésének legendáját is megismertük. A másik kráterben a Mohos tőzegláp fekszik, amit szintén megcsodálhattunk.

Itt egy szakvezető kalauzolt minket és mutatott, illetve mesélt rendkívüli, Európa szerte is egyedülálló természeti értékekről, jelenségekről. Ezzel még nem volt vége a csodáknak, ugyanis ezután látogattunk el Csíksomlyóra, a jól ismert zarándokhelyre. Régi szokás szerint megsimogattuk a csodatévő Mária szobor lábát. A buszút ezután csendesebben, némi áhítattal telt el. Utolsó szálláshelyünk elfoglalása előtt, Farkaslakán ázottan, fáradtan egy kis felüdülésben volt részünk: betértünk egy kis családi vállalkozásként működő kertes házhoz, ahol friss, forró kürtőskalácsot ehattunk. Így is belénk fért a finom, meleg vacsora.

5. nap

Reggel Agyagfalva volt az utolsó település teljes utunk során. Megtekintettük a székeley nemzetgyűlés emlékművét, majd betértünk az innen pár száz méterre lévő általános iskolába. Először az ottani nyolcadikosok, majd a mi osztályunk tartotta meg a bemutatóját iskolánkról és településünkről. Kaláccsal és kakaóval kínáltak minket a diákok. A hangulatot oldotta egy kétszer 5 perces focimeccs a fiúk közt, illetve a lányok ismerkedtek egymással: beszélgettek a mindennapjaikról. Miután itt is átadtuk az ajándékainkat, nemcsak az iskola diákjaitól és tanáraitól köszöntünk el, hanem az idegenvezetőnktől is. Hosszú hazautunk a Királyhágó felé vezetett, ahol megálltunk és utoljára tudtunk romániai termékeket vásárolni. Igen fáradtan, de rengeteg élménnyel értünk haza Tihanyba majdnem 23 órakor. E tanév utolsó hetében, a diáknapiunkon fényképes útibeszámolót tartottunk az egész iskolánknak. Köszönjük szépen mindenkinek, aki hozzájárult bármilyen formában ehhez a feledhetetlen kiránduláshoz!

